

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 44. S. Leodegarii initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

a quo, postquam advenit, Monasterio S. Petri, quod duobus annis Benedictus moderatus fuerat, præesse jubetur; quippe, cum Roma discederent, Papa Theodoro præceperat, ut Adriano locum in sua Diœcesi assignaret, ubi cum suis commode habitare posset.

Sæculum VII
A. C. 669.

§. XLIV.

S. Leodegarii initia.

Eodem anno 669. in Francia Rege Clotario III. juvene, postquam regnasset annis ferme quatuordecim, vita functo, Theodoricus III. Frater ejus in Regno Neustria & Burgundiæ successit; at brevi post tempore Franci, Seditio in Ebroinum, qui sub Theodorici nomine regnabat, commota, Childericum II. Austrasiæ imperantem solum Franciæ Regem sub Wulfoadi, Majoris Domus ejus cura proclamant.

Fredeg. cont. in n. 93. 94.

Legerius, seu Leodegarius Episcopus Augustodunensis, quo tunc temporis inter Optimates Franciæ nullus potentior, ex primis illius Gentis stirpibus natus, puerulus mittitur ad Aulam Regis Clotarii II. qui eum post breve tempus ad Didonem Episcopum Pictaviensem, Propinquum ipsius litteris imbuendum misit. Episcopus Leodegario quemdam Presbyterum, Magistrum peritissimum, dedit, & elapsis aliquot annis juvene.

vit. auct. Urs. to. 2. Aft. Ben. p. 669.

Sæculum VII in Domo sua versari voluit, ut exemplo
A. C. 669. suo & hortatu ejusdem morum integri-
 tatem custodiret; quippe, si ipse natura
 concederet, ei Episcopatum destinabat.
 Annos natum viginti Diaconum ordina-
 vit, & post non longum temporis spa-
 tium Archidiaconi Officium tribuit, to-
 tius Diœcesis Regimen ipsi committens.
 Erat Leodegario justa statura, forma
 eximia, virilis prudentia & eloquentia
 victrix, quibus donis omnium hominum
 animos sibi conciliabat. Cum, S. Ma-
 xentio mortuo, Episcopus ejus Propin-
 quus illius Abbatix Regimen ei contu-
 lisset, per annos sex sapientissime præ-
 fuit, & Monasterium multis Bonis locu-
 pletavit.

S. Viri fama in Regiam Clotarii III.
 & S. Batildis matris ejus pervaserat;
 hinc eum sibi mitti ab Episcopo Picta-
 viensi Propinquo ipsius petierunt. Ille
 in Aula haud diu versatus Regis, Reginae,
 Episcoporum, Optimatumque animos
 sibi rapuit; omnes Episcopatu dignum
 judicabant. Exinde Ferreolo Episcopo
 Augustodunensi defuncto, qui hanc Se-
 dem ambiebant, eo furore accensi sunt,
 ut in cædes prorumperent. Unus occi-
 sus, alter tanquam parricidii Auctor re-
 legatus est, atque Ecclesia Augustodu-
 nensis annis ferme duobus vacavit. Tan-
 dem ut scandalorum finis esset, S. Batil-
 dis

vit. Anon.
ibid. p. 681.

S. Leodega-
 rius Episco-
 pus Augusto-
 dunensis.

dis Regina circa annum 659. Leodega-
 rium ad illam Sedem Episcopum ordina-
 ri curavit. Ipse sua praesentia turbas
 composuit, animosque tum hortatu tum
 minis adhibitis sedavit. Ceterum nihil
 antiquius habuit quam pauperes alere,
 & Ecclesias exornare, quibus vasa pretiosa
 donavit, aureis lacunaribus decoravit,
 Baptisteria in formam augustiorem extru-
 xit, & Corpus S. Symphoriani transferri
 iussit. Imo Civitatis muros quoque re-
 stauravit. Praeterea Clericos suos solli-
 cite erudiebat, & populo suo Verbum
 Dei assidue praedicabat.

Saeculum VII
 A. C. 669.

S. Leodegarius decennium in Episco-
 patu exegerat, cum Rex Clotarius III.
 naturae concessit. Hoc nuncio percepto

frenue ad Regiam profectus est, de ele-
 ctione novi Regis cum ceteris Proceri-
 bus deliberaturus. Pars Optimatum
 Childericum Regem expetebat, qui ha-
 bita aetatis ratione Regnum suum Austra-
 siae bene moderari dicebatur. Econtra
 Ebroinus Regi Theodorico favebat, qui
 etiam aliquamdiu regnavit, cum autem
 Ebroinum avaritia & crudelitas omnibus
 invisum redderet, Franci insolentem ex-
 osi Dominum, nam ipse sub umbra Re-
 gis Theodorici regnabat, omnes se se
 Childerici imperio subjecerunt. Tunc
 vero Ebroinus desertum se sentiens ad
 Ecclesiam confugit, & Regem flagitavit,

Sæculum VII ut sibi vitam servaret, liceretque in Mo-
 nasterium se recipere. Non nullis Epis-
 copis & præcipue Leodegario, quamvis
 eum Ebroinus impiis consiliis semper ad-
 versum odisset, veniam rogantibus, Rex
 supplici pepercit, & ille abscissis capillis
 in Abbatia Luxoviensi Cucullum induit.
 Rex Theodoricus quoque attonsus, &
 in Abbatiam S. Dionysii inclusus. S. Leo-
 degarii sub auspiciis Regni Childerici II.
 maxima Auctoritas fuit, & Titulo Majoris
 Domus ejus decoratus legitur.

*Urf. n. 4.
 vit. Coint.
 an. 670. n. 2.*

*to. 6. Conc.
 p. 535.*

Referuntur quidam Canones Synodi
 Diocesanae Augustoduni a S. Leodega-
 rio celebratae, quorum primus præcipit,
 ut omnes Presbyteri & Clerici Symbo-
 lum, quod S. Athanasio tribuitur, memo-
 riæ mandent. Reliqui Canones ad Mo-
 nachos pertinent, iisque inter alia pro-
 hibetur, ne quid proprium possideant,
 ne ad Civitates discurrant, nisi in Causis
 Monasterii, & tunc habeant litteras Ab-
 batis sui ad Archidiaconum directas.

Iisdem præcipitur, ut Canones & Re-
 gulam S. Benedicti (*) observent, com-
 munis sit omnium labor, hospites exci-
 piant, sub pœna verberationis vel excom-
 municationis ad triennium.

§. XLV.

(*) Ex his dispicimus, illa ætate Regulam
 S. Patri Nostri in Galliis, &, ut supra memora-
 tum, in Anglia, speciatim fuisse receptam.